

לוח וגיר

קיבוץ גבים

30.1.2015

י' בשבט תשע"ה

שבת

מילים: נתן יונתן

לחן: נחום היימן

תלם אחרון וחושך בגינה,
היום אמר את סוף המנגינה.
ערב חרישי חתם את התמונה,
בין אור וחושך נחה השכונה.
דיג אסף חכה אחרונה.
הנה כבר יום שישי פנה.
שוקי העיר, כנפי היונה
לבשו כותונת לבנה.
השולחן מוכן ונאספו כולם.
נרות דולקים עם יין וחלה.
יום עמל כלה, ומה שלא נשלם
אולי נתחיל מחר מהתחלה.

שבת שלום
לכל בית גבים

משולחן מנהל הקהילה

בימים אלו סיים אבי קדוש את תפקידו כמנהל הקהילה בגבים. אבי סיכם 8 שנים של פעילות ענפה הנהלת הקהילה ביחד עם הקהילה כולה מודים לו על תרומתו הרבה לאורך שנים, ומאחלת לאבי ולכל משפחתו הצלחה רבה בכל מעשה ידיהם.

תהליך החפיפה עם אבי הסתיים לפני מספר ימים וברור כי לא ניתן לסכם 8 שנים של עשייה בשבועיים שלושה, כך שאני עדיין לומד את הנושאים הרבים והשונים שעל הפרק. אני מודה על שיתוף הפעולה הרב שאני מקבל מכל חברי הנהלת הקהילה, משמואל, מורן, ליאת וכל החברים ובעלי התפקידים איתם אני נפגש.

בימים אלו נכנסת לעבוד זוהר כמנהלת האגודה הקהילתית. נפגשתי עם זוהר לפגישת היכרות ותיאום ציפיות, ואני מאמין שנעבוד בשיתוף פעולה לטובת היישוב כולו. לאגודה תפקיד חשוב בקידום חיי הקהילה, והצלחתה חשובה לכולנו. אני מאחל לזוהר ולכל ועד האגודה הצלחה בתפקידם ובכלל.

תקציב הקהילה אושר בהנהלת הקהילה, ובקרוב יובא לדיון ואישור האסיפה.

בעזרתם הרבה של יגאל ושמואל, עומדים לצאת לדרך מספר פרויקטים חשובים בתשתיות הקיבוץ.

- א. פרויקט הברכה – ברור לכולם כי הזמן קצר עד לפתיחת עונת הרחצה. אישרנו עקרונית את הצעת המחיר, ובימים הקרובים ייחתם הסכם והפרויקט יצא לדרך.
- ב. כבישים – הכביש המעגלי אמור להתבצע כשני פרויקטים שונים. אנו פועלים כדי שיתבצע ע"י קבלן אחד כדי שיהיה תיאום טוב יותר ופחות "בלגן". במסגרת זו יבוצעו שיפור גם בתשתיות מים וחשמל, כל זאת באמצעות החטיבה להתיישבות. ככל שהנושאים הללו יתפתחו, נעביר בהמשך דיווחים מסודרים.

שבת שלום לכולם

עמי דבש

בתם תקופה ממושכת על כיסא רם לאמור סתם "מברוק" זה די
נדוש,
חרף זאת כמה משפטים לאיש הפורש הלא הוא מידענו אבי קדוש.

אז מה היה לנו באם במונחי ספירת מלאי עסקינן,
משך הכהונה המכונה קדנציה היה כפול כך שניתן לסווגה כחזקה
וקניין.

מעמדו של מנהל במחזורינו קל וחומר לזה של ראש הקהילה,
נדיר הוא שיזכה לשבחים קונצנזוס ותהילה!

ברם פטורים בלא כלום זה לא נכבד,
הרי בכ"ז נעשו דברים מהלכים שליחם לא נס וטעמם טרם פג ואבד.
כאמור לא נפרוט רשימות אינוונטר,
רק נאחל הצלחה זה ודאי רצוי ואף מותר.

אני פה בכלל על תקן של צח"י הנכנס בחרום בלבד,
מצאתי באבי פרטנר ראוי, חשתי תדיר מגובה, לעולם לא בדד.

מקווה מקרב לב שתמצא לעתיד לבוא נתיב לעיסוק מועיל ומספק,
זו ברכתי לך בפה מלא ללא היסוס וללא כל ספק.

משכנעני שאני מבטא דעת הרבים,
בשמי ובשם חבריי בצח"י גבים

לאבי מבני הכוהנים אשר בבית המקדש
האיש שידע לגשר בין העולם הישן לחדש.

רואה דברים בגדול ויורד עד לפרט הקטן
מאלה שרואים לא רק מכאן אלא גם משם.

כולם שווים בעיניך, אין מדרגה ראשונה או שנייה,
עונה בהגינות, תבונה ורגישות לכל שאלה ופנייה.

יש לך מבט של פילוסוף שבוחן את הנגד והבעד
עם חוש הומור משובח, ועין מחייכת שקורצת מהצד.

אתה איש של שלום, רעות ואחוה
והבאת את ביתנו למקום של רוגע ושלווה.

בתקופתך המקום פרח כמו הכלניות בשיא העונה
עם אנשים כמורך אבי הקימו את המדינה.

שתצליח בגדול בכל דרך שתבחר.

הרבה אהבה
מאיתן הפייטן

29.1.2015

מתוך התכתבות שהיתה לי (יאיר הררי, יו"ר צח"י) עם קיבוץ שניר

...

קיבוץ שניר ביקר בגבים במהלך "צוק איתן"
וזו הנחמה פורתא אותה אנו חבים להם.

שלום לכם יקירי ולתושבי שניר רבתי.

כלמודי נסיון משוכנענו שהנכם מאורגנים כהלכה.

מקווים שהשקט ישוב לשרור בחלקת אלוהים המקסימה שלכם.

חושבים אודותיכם.

בברכה

יאיר הררי

יו"ר צח"י גבים

.....

יאיר יקר

ממש מחמם את הלב לקבל מילים כאלה ממך על הבוקר

תחושת היחד רק מחזקת

זה היה קרוב, זה מאוד עצוב -אנחנו מאורגנים היטב, המועצה מאורגנת היטב ויודעים

מה ואיך לעשות

התקווה לשקט, למדיניות של שלום -משותפת לכולנו

בתקווה שכולנו נזכה לזה

ואתם באמת מוזמנים !!

יום טוב ושקט-דורית

בברכה,

דורית אלמליח

משאבים מיסודו של המרכז לשעת חרום

.....

קצרים

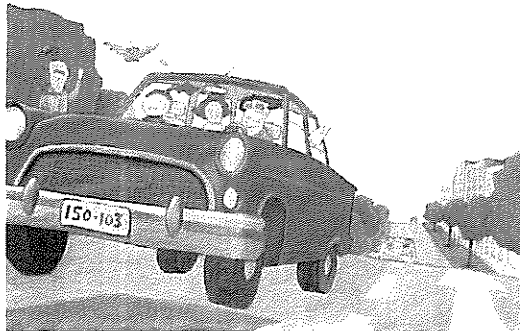
שלום לקוראים. עברתם עד עכשיו בלי לחטוף איזה נזלת או שפעת? אם כן, יש לכם מזל.

בסוף שבוע מתחיל "דרום אדום" וכל הכבישים באזור פקוקים, נא לא להילחץ: יש המון כלניות גם בוואדי שלנו, מי שלא מכיר, יציאה משער בגדר שמוביל לבית עלמין. יש גם אירוס הארץ ישראלי קטן ויפה. רק שיהיה שמש!

ברכות חמות ומזל טוב ליוקי שחגג ביום רביעי 80 שנות קיום.

בשבת יש מפגש עשר ובערב של היום נישה נשית, מפגשים מגדריים אמנם אבל אפשר להנות.

בסוף השבוע יש קלפי לבחירת מנהל משאבי אנוש, חברים קלאסיים לא לשכוח!

גילה

רק בריאות
שבת שלום

28/01/2015

לכלל תושבי גבים

הגענו לפני חודשיים וחצי לקיבוץ, אנו מודעים למדיניות החניות בקיבוץ.

יום אחד השארנו את רכבנו לא בחניה, אלא בשולי הדרך.

בשבת גילינו שמישהו "נחמד", החליט לקחת את החוק לידיים ולחרוט על המכסה מנוע שלנו, "אין חניה".

מבחינתנו זהו מעשה שלא יעשה! פלילי וברברי. גם אם חנינו במקום אסור, אפשר לדפוק על הדלת ולהעיר, אפשר לשים פתק על האוטו. למה להשחית רכוש!

אני בת קיבוץ חוזרת, אני ובעלי החלטנו לגדל את ילדינו בקיבוץ בכדי להתרחק מהתנהגויות שכאילו. פשוט מבייש ופוגע.

אני מבקשת שמי שעשה את המעשה הזה יהיה מספיק בוגר, ויודה בטעותו ואני מקווה שהקיבוץ יבוא לקראתנו וייקח את המושכות, כך שדברים כאלו לא יקרו בקהילה כמו שלנו ושנוכל לחנך את ילדנו על ערכים ולא ע"י ונדליזם!

בברכה, גלי ושלומי שחם ג'נאח

שלום לכולם,

שמי אלדר ברוש, הגעתי לקיבוץ גבים בסתיו האחרון יחד עם משפחתי היקרה לאחר הקיץ הסוער שעבר על כולנו (מנחל עוז), חבר עתידי באמצעות כלכלית. מעולם לא חשבתי שאכתוב מכתב מסוג זה אבל כמו שאנחנו יודעים החיים מלאים בהפתעות ולא תמיד הכי נעימות...

אני פונה אליכם מכיוון שאבא שלי, יונתן ברוש, נמצא במצב של אי ספיקת כליות סופנית וזקוק להשתלת כליה דחופה בחו"ל.

אנו יוצאים למסע התרמה להצלת חייו. כל תרומה נחשבת ותתקבל בברכה! אני מודה לכל אחד ואחת מכם שמוכנים לתרום כראות עיניכם.

כל עזרה שלכם – בפרסום (מיילים, פייסבוק, קבוצות וואטסאפ), תרומה – תתקבל בברכה. ניתן לתרום באמצעות צ'ק או העברה בנקאית או באמצעות כרטיס אשראי (פרטים במודעה למטה).

בברכה ותודה גדולה

אלדר ברוש.

בקשת סליחה

קבל עם ועדה אני מבקש סליחה מקלר יעקבי.

מפני שבשבת ב-10 כאשר דיברתי על הקמת פולג, לא זכרתי שקלר היתה עם צוות ההקמה של המפעל.

ועמך הסליחה!

מנחם גדיש

ונדליזם בגבים!

בשבוע שעבר, אלמוני חרט על מכסה המנוע של האוטו של גלי ושלומי ג'נאח (שחם) את המילים "אין חניה".

מזעזע!!!

כחברי גבים, וכהורים, אנחנו מוחים על סוג התנהגות כזה. ביום גשום אחד הם החנו את מכוניתם קרוב לביתם על הכביש הפנימי. במקום להעיר, לכתוב פתק על המכונית, להרים טלפון, לדבר עם האחראים על התושבים, לדבר איתם או לדבר איתנו, מישהו לקח את ה"חוק" בידיים וגרם נזק יקר לרכוש שלא שלו.

באיזו סמכות יכול אלמוני מגבים לגלם תפקיד של משטרה, בית משפט ומוציא לפועל? בונדליזם לא פותרים בעיות!! צר לנו שמישהו מאיתנו בחר את דרך הפעולה הזאת.

בושה וחרפה.
יוני ואליסה שחם

אך פגישה שכזאת

לחגי וקבוצת החברים,

פסקה אחת קטנה וכל כך הרבה רוע. ואני שואלת את עצמי ואותך, למה?

בשביל להצדיק או להסביר את עמדתך אין צורך להשמיץ וללגלג כל מי שחושב אחרת.

ביקורת היא דבר חשוב, אני אפילו מסכימה עם הרבה דברים שאתה אומר ומעריכה את דרך מחשבתך, אבל חייבת להסתייג מהשיטה בה אתה פועל.

שנים שדברי התוכחה שלך לא מביאים לשיפור או לחברות טובה יותר, אלא לשיתוק והקפאת המצב הקיים.

"מנהל חיצוני". האם אתה וקבוצת החברים ערים לעובדה שאף לא אחד מה"פנימיים" הציע עצמו לתפקיד מנהל הקהילה?

מעבר לכך, היום אני מאמינה שאנשים מבינים שאיש לא נולד "מנהל". בכדי להיות מנהל יש קודם כל צורך בלמידה, בניסיון ובהתמקצעות. וגם אז לא יזיקו כשרון והתאמה.

ניהול הוא מקצוע!!! ואם אין בנמצא מתוכנו מי שרוצה ו/או מוכשר לשאת בתפקיד ניהולי, הרי שעלינו להביא מבחוץ אדם, שלמרות היותו "חיצוני" הוא רוצה, יכול ומחויב לשפר את חיי הקהילה בגבים.

לגבי הליכים שאינם דמוקרטיים בעיניך, לא כל צוות מחויב להיבחר באסיפה. לא ניתן, לא רצוי ובעיקר לא יעיל להחליט על כל דבר ועניין ולשתף בכל תהליך את הציבור כולו, אפרופו שיתוק אותו הזכרתי קודם. לשם כך נבחרה הנהלת קהילה, ותפקידה בין היתר להאציל סמכויות ולמנות צוותים.

דבר נוסף לי אליך ולקבוצת החברים, אם יש בידיכם הצעה כלשהי שיכולה להבנות דרך חדשה לגבים, תוכנית אופרטיבית לשיפור איכות החיים, ואין לכם שיתוף פעולה ממנהל הקהילה, תמצאו את הדרך להתעקש ולהביא את הצעותיכם לדיון. למעשה, ההצבעה האחרונה בנושא השינוי נתנה לכם מנדט לפעול, ואתם ורק אתם בחרתם שלא לתרגם אותו לעשייה ולהישאר בצד הקורבני, המאשים והמתלונן.

חבל שמכתבכם לא הסתכם בארבע הנקודות שהעליתם, אלא בחר לזרוע חיצונית רעל מיותרים.

למשל הגדרת מהות תפקידו של מנהל משאבי אנוש. אולי אחד מתפקידיו יהיה זיהוי עתודה ניהולית בגבים, בניית תכנית פיתוח, לימודים רלוונטיים הנדרשים למנהלים.

ואחרון חביב,

אבי ניהל את הקהילה, איציק ניהל את הפן העסקי ולמרות הכל ואף על פי כן, גבים צמחה חברתית ודמוגרפית, בנים חזרו בהמוניהם ורמת החיים שלנו גבוהה ואיכותית, ומי שלא מאמין מוזמן להתנסות קצת מחוץ לחממה.

אז אני בוחרת לומר תודה לאיציק ואבי ולאחל להם בהצלחה.

בברכה

אורית הררי

והמשכיל בעת ההיא יידום?

בספריה שלנו במכללה מתקיימת תערוכה בשם "כוחה של מילה". מילה מודפסת, נאמרת, קלישאית, מקודשת, מילה של סיסמא או של אתוס. קמה קבוצת אנשים אשר לא ראתה את התערוכה, אך שימעה הגיע אליה והקימה קול צעקה. נקטה באלימות בתוכה ומחוצה לה. אטמה ליבה ואזניה מן הקול האחר. באחת מתכניותיו של ירון לונדון, בהתייחסות לאחת העבודות, אמר ירון "אם במקום 'אטבח אל יהודי' היה כתוב 'אטבח אל ערבי', לא היו תולים זאת ב"ספיר". נעלבתי מעצם הטלת הספק ביושרה שלנו. כשהעליתי זאת במכללה, נעניתי: "מה את רוצה, שישרפו את הספריה"?

כלומר, האלימות מרתיעה את הסולדים ממנה ומשנה התנהגויות.

כך גם "קבוצת חברים". החברים של עצמם. מתכנסים בעלי דעות דומות, דנים ומתסיסים עצמם, מבצבצים במיץ של עצמם ונהנים זה מניחוחו של זה. דואגים שגחלתם לא תכבה. הם על המשמר. "כי לא ינום ולא יישן שומר ישראל". אל יעז איש להפר את כוח ההרתעה.

כל הליך נדרש לתעודת הכשרות שלהם. שפופים עלי דרך, פוקחים עין על כל עובר ושב, משערים מהו טיבו ומהן נטיותיו, לאן פניו ומהן מטרותיו.

אולי טובה דרכם וכך צריך, ואולי דרך זו מרתיעה אנשים שאינם רוצים לטבול במים העכורים. "אין האחד מהם דומה לתברו". אין בני האדם דומים זה לזה.

חבל שככה לנו.

לסיכום. המשכיל, כדאי שיידום? או, אם הוא מגיב משמע אינו משכיל?

בברכה, ימימה

להלן חוויותיי כיו"ר האסיפה שראה שמע כהנה וכך
כמי שניצב ב"פרונט" שומע כל (קול) "פונט" מגיע רציני ויוצא מחויך.

את הגלגל כל בר בירב יודע המציאו פעם אחת לפני שנות אלפיים,
אלא מה. ראוי הוא לדבוק בעקרון "סחורה טובה מוכרים לפחות פעמיים".

גבירותיי רבותיי חברים יקרים מכובדי כולכם כנוהג בקיבוץ,
למי הפעיל ונמרץ מבפנים ומי כמשקיף מבחוץ.

חסרים אנו מסמכי יסוד אחדים המעגנים נושאים ועניין,
האחד הלו הוא מיודענו התקנון המשמש מעין "תורה מסיני" כמעשה אמן מיומן.

והשני מתרה מחזיק אחריו, ברם מתפקד באורח אוטונומי,
המבנה הארגוני (תאגידי/ ועדתי /אגפי) ברור גלוי ולא אנונימי.

בהינתן אלה השניים כאמור ובכלל,
לא נדרש מעת לעת לנבור במנהגים מסורות בהיר, נהיר פשוט חסל!

לדילמה בדבר כן, או מיותר! תחום משאבי האנוש,
יש לאמור בקול רועם חזק ובחוצות, לא בלאט ללחוש.

הרי בכל הכבוד הראוי תאגידנו (קיבוצנו) ננסי הוא ודי אם נכיל,
אחריות על אותם אלה שנבחרו כבר ממילא. שזה גם הוגן ואף יעיל.

דוגמאות ומודלים לחיקוי יש בשפע למכביר,
כאמור אין כל עילה להעמיק כשהכול שריר קיים ותלוי מולנו על הקיר.

כבר אמר יעקב הלפרין(זה החופר מהמשקפיים) בקול רועם יחסי,
"תקנון ומבנה" הם מוצר בסיסי!

התרשם ורשם: יאיר הררי

לשכת ראש המועצה

תשע"ה
ינואר 2015

לכבוד
הנהלת קבוץ גבים
זיו אביב רבש"צ

שלום רב,

הנדון: מקלטים – חמישה כוכבי יופי

אני גאה לברך אתכם גם השנה על זכיית הקיבוץ בחמישה כוכבי יופי בתחרות הארצית לתחזוקת מקלטים ציבוריים, שאורגנה על ידי המועצה לישראל יפה, ביוזמת פיקוד העורף.

אנו מצויים בסיום גל המיגון הגדול בבתי התושבים, במבני הציבור ובמקלטים הציבוריים, בתקופה זו, עלינו לשים דגש מיוחד על אחזקה תקינה, בכל עת, של מרחבים הממוגנים שברשותנו.

הפרס בו זכיתם בשנית מוכיח עשייה מתמשכת ואיכות פעולה של ממלאי התפקיד בקיבוץ גבים.

לשמחתנו, כל יישובי שער הנגב זכו בדירוג הגבוה ביותר.

זאת ועוד, בחמשת שנות קיום התחרות, זכו בה פעמיים ישובים מהאזור בדגל היופי (מפלסים ודורות)

שאו ברכה על פועלכם למען ביטחון התושבים ולתחושת המוגנות שלהם.

בברכה

אלון שוסטר
ראש המועצה

העתק:

הנהלת המועצה
אייל חג'בי, מנהל חירום וביטחון, מועצה אזורית שער הנגב.
אלוף אייל אייזנברג מפקד פיקוד העורף.
אברהם כץ עוז, יו"ר המועצה לישראל יפה.
צח"י קיבוץ גבים.

איבים, אור הנר, ארו, ברור חיל, גבים, דורות, יכיני, כפר עזה, מפלסים, נחל עוז, ניר עם, רוחמה, חוות שיקמים

SHAAR HANEGEV REGIONAL COUNCIL

M.P. HOF ASHKELON 78100

Tel: 972-8-6897222

Tel: 972-8-6806225

sigalitg@sng.org.il

www.sng.org.il

מועצה אזורית שער הנגב

ד.ג. חוף אשקלון 78100

Fax: 972-8-6891006

תערוכת תצלומים: פורים (כשהיינו) ילדים...

עם בוא חג הפורים, צוות החג, מציע ומזמין את ילדי הקיבוץ מכל הגילאים, הוריהם, סבים וסבתות, לחפש באלבומים הישנים תמונה מפורים כשסבא וסבתא היו ילדים.

הכוונה היא להציג תמונות של פורים מפעם... , כך שכל תמונה שכזו תתקבל בברכה.

ילדי הקבוץ שהסבים שלהם גרים בקיבוץ וגם שלא, וכן סבים וסבתות שנכדיהם אינם גרים בקיבוץ, מוזמנים להציג תמונה שלהם, מחופשים כשהם היו ילדים (שגם הנכדים שלהם יהנו לראות כשיבואו).

את התמונות יש לסרוק (תמונה אחת של סבא ואחת של סבתא), ולהעביר במייל ל: tal.benyaish@gmail.com

מי שאין לו סורק יכול לשים תמונה בדואר היוצא אל ליאת, לכתוב שם, התמונה תיסרק ותחזור לתא הדואר האישי.

נשמח אם בשליחה תצרפו גם שם ושם משפחה וכן משפט קצר:

"סבתא/ סבא _____ מחופש ל _____, שנת _____"

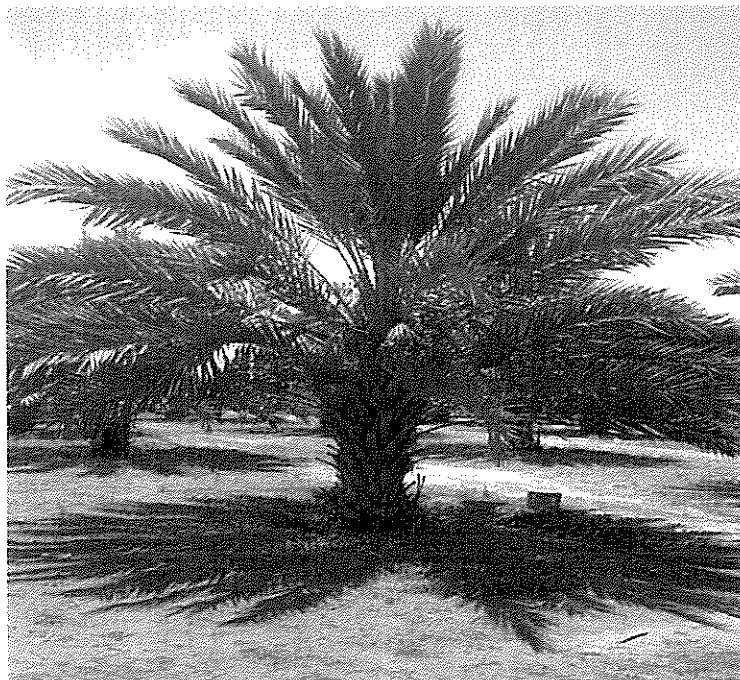
הצלחת ארגון התערוכה תלויה בכם, חשוב להעביר את התמונות בשבוע הקרוב שנוכל להעריך להדפסה.

מקווים לשת"פ, וכך נוכל לחבר בין דורות ובין מסורת.

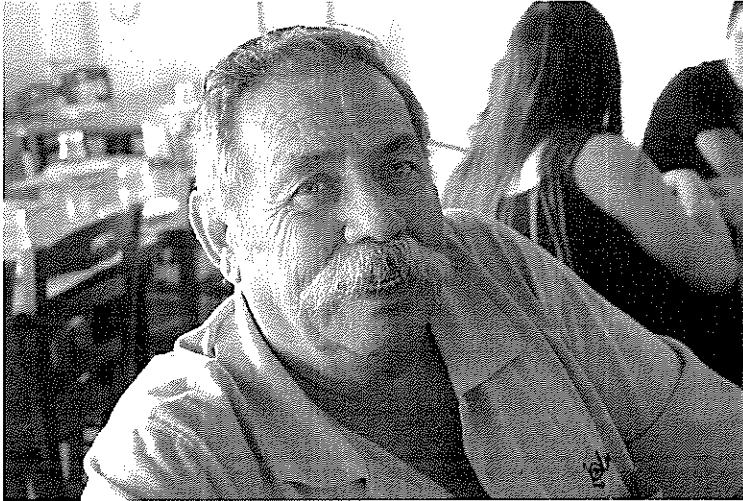
תודה,

צוות חג פורים ילדים.

באינתנו המפוארת ניצה לו שנים הרבה אחר כבוד,
תמר גבול ירוק מצל ומלא הוד.
יום אחד מפלי אלהרה מקדימה,
תקף אותו מליק קטלני שדילל כפותיו עד חרמה.
למלאכת עקירתו נרתמו צוות הנוי בלוויית מוחמה,
שטיפלו באינזומט של ענפי הצל הנכה.
יבואו אפוא על הכרחה "מיכאל האומט",
שסיוע משית המנוץ והמסור את הפרויקט ביצע וישט.
כמו-כן ובאופן אינטראלי צוות הנוי בניצוחו של יובל,
שכלל את טיא תומר ובר שסקרו ללא לאות ובכלל
ובכן כל שנותר הוא את הטניה לשקט,
זאת מן הסתם תצפה שלומית בנאמנות ובהקדמ.
כל הכבוד לצושים במלאכה,
בתוספת עוד תודה וכנסה ללו הכרחה
משלומית ויאיר הררי לצורק ההטדרה "הנהנים",
ומצוררי האורח ומכל המזדמנים.

ראיון עם מלחי יעקב

- ספר לי על עצמך, ככל שתראה.

נולדתי במושב אביחיל ב-1938 לאבא שהיה מראשוני "פלשתינה-א". אבי עלה מקישיניב לארץ לבדו כשהיה בן 14. הורי היו ציונים ושלחו אותם ללמוד בבית הספר החקלאי

"מקווה ישראל". כשסיים את "מקווה ישראל" ב-1929 היו פרעות בארץ (פרעות תרנ"ט) ולא היה לו לאן ללכת, חבר מבית הספר לקח אותו ל"יסוד המעלה" ושם הוא גר 6 שנים והצטרף לארגון "אגודת השומרים". הוא שמר בעיקר, בגליל העליון, אח"כ בכפר יהושע בעמק יזרעאל יחד עם אלכסנדר זייד. אח"כ עבר לעמק חפר לשמור ברמת הכובש ושם הכיר את אמא בפרדס בכפר סבא. אמי עלתה לארץ ב-1935 בהיותה בת 15 עם סרטיפיקט שחלקו לפני המלחמה. היא הייתה מעט בת"א ובכפר סבא ועבדה בבית אריזה. בגיל 18 התחתנה בבית השומר בכפר ויתקין, ומאז בנו את ביתם ב"אביחיל" וגרו שם כל חייהם (עם הפסקה באמצע ל-3 שנות שמירה ב"גן יבנה").

אמא הייתה עקרת בית וגידלה 3 ילדים. אני הייתי בן יחיד עד גיל 10. אחרי קום המדינה נולדו לי אחותי אופירה ז"ל ואחי אלי בהפרש של שנה אחת מהשני.

בשנת 1944 אבא הפך להיות נהג המשאית של המושב ומ-1951 עבד כאפוטרופוס לרכוש נפקדים בואדי ערה – (רכוש הערבים, בעיקר מפני שידע לדבר ערבית על בוריה והכיר את מנהגיהם). אבא נפטר ב-1966 - בן 55 היה במותו. אמא נשארה בבית עד שנפטרה כשהיא בת 84 באביחיל, לפני כ-12 שנה.

ילדותי עברה באביחיל – ילדות מיוחדת של "בן מושב של פעם". הולכים לבית ספר יחף, עם גופיה, 10 תלמידים בכיתה, בבית ספר מס' ילדים קטן יחסית. מסביב פרדסים, בריכה עגולה – בריכת המים. גדלתי חופשי, טבעי, בין פריחת הגויאבות, חיים בחוץ, בטבע, הים קרוב מאוד לבית, ילדות מופלאה!

בבית הספר התיכון למדתי ב"אורט נתניה". היו שם חברה' מהנוער העובד ואני התחברתי אליהם וכך הצטרפתי לגרעין "לפיד". משם הגענו לגבים ב-1958.

בצבא שירתתי בנח"ל עם הגרעין במסלול של אז: טירונות, שנת הכשרה ב"נווה איתן", אימון מתקדם בצנחנים ואחריו חזרנו לגבים.

הגעתי לגבים עם רישיון על משאית מהבית ואחרי 3 חודשים הייתי נהג משאית בגבים. –נהג המשאית דאז היה איש הקשר עם העיר, מוביל ירקות ומזון, הביתה באמצעות "המשביר", וכן מוביל ירקות מהקיבוץ ל"תנובה": גזר, מלפפונים, תפוחי עץ, מישמשים ושאר פרי העץ, שגדל במטעי גבים.

במשך השנים ענף המשאיות גדל. ממשאית "סמי-טריילר" עברנו ל-3 משאיות, ועבדנו בהובלות באזור, כל הגידולים שגידלו כאן: סלק, סוכר, פרי הדר וירקות. נסענו בכל הארץ עד לאילת ולחיפה.

בעבודה זו התמקצעתי ונהגתי עד 1978. ב-1978 מכרנו משאית אחת וחיכינו למשאית חדשה שתגיע. בינתיים הוצע לי עבודה להיות סדרן בחברת הובלה של הקבוצים בשם "התחבורה". שם עבדתי מ-1978 עד 2007, באמצע יצאתי לייעוץ. סה"כ עבדתי בחברה כ-29 שנים, התחלתי בסידור עבודה וסיימתי כסמנכ"ל החברה ומנהל התפעול. בעצם "הלך לי קלף" – קיבלתי תפקידים בחברה כי הייתי במקום הנכון ובזמן הנכון. מאוד נהניתי מהעבודה, נשארתי קרוב למשאיות שאהבתי, "נשמתי" משאיות, לא התנתקתי מהנהגים ונשארתי בברנז'ה. ההובי הפך להיות מקצוע ואין כמו זה.

חלק מהתקופה חייתי בת"א ומ-2007 אני בגבים - פנסיונר במשרה מלאה.

בשנות ה-60 של המאה הקודמת הכרתי את שולה חלק - בת קיבוץ "אשדות יעקב איחוד", שהגיעה לגבים לשנת שירות ונשארה איתי. התחתנו והולדנו יחד 3 ילדים. לימור בת 48 ולה 4 ילדים, יורב בן 46 עם 3 ילדים, ורועי בן 43 עם 2 ילדים. כלומר – יש לי 3 ילדים ו-9 נכדים.

באיזהו שלב בחיים אשתי ואני נפרדנו, ואני נשארתי בגבים. היום יש לי בת זוג כבר 18 שנים ואנחנו נפגשים בסופי שבוע, בחופשות, בטיולים לחו"ל ובארץ, ובכייפים שונים. זוהי נוסחה לזוגיות טובה!

-מה עיסוקיך מאז שאתה פנסיונר?

כחצי שנה לקח לי להתאושש מעזיבתי את העבודה, שהייתה חלק חשוב בחיי והמעבר לסטטוס של גמלאי. אני הולך יום יום למכון כושר בהידרו, לומד ב"מכון אבשלום" בתל-אביב פעם בשבוע וכל שבועיים מטיילים בארץ עם חברי המכון והדרכה טובה. אני לומד שם כבר 9 שנים.

בנוסף, אני נפגש עם בת הזוג פעמיים בשבוע ובסופי שבוע ואנחנו מבלים בהצגות, סרטים, טיולים, מופעים. אני מבקר הרבה את הילדים והנכדים ומקפיד על כך מידי שבוע.

חוץ מזה, בגבים אנחנו נפגשים מס' חברים במועדון החברתי – הכלבייה של עקיבא. כל יום ב-10:30, מקטרים, מרכלים, מדברים פוליטיקה ושותים קפה.

- אם היית יכול להיפגש לכוס קפה עם מישהו משמעותי לך, את מי היית רוצה לפגוש?

הייתי רוצה להיפגש עם אבא שלי. קודם כל, הוא מת כשהיה צעיר ומטבע הדברים, אני מתגעגע אליו. אבא היה איש פעיל מאוד בנושא בטחון ומושא להערצה מצדי.

כן הייתי רוצה להיפגש עם אופירה אחותי שנפטרה בגיל 56 (לפני 11 שנים). היא חסרה לי מאוד, בעיקר, כי לספר לה על דברים שקורים וקרו במשפחה. כל חיי הוא הייתה בת שיחי לנושא משפחה, וילדי אהבו אותה מאוד. כששלושתנו נפגש אני מתאר לעצמי שתהיה שיחה פוליטית על הערבים במדינה, יהיו ויכוחים לאין קץ, כשלימור תצטרף כ"שמאלנית של המשפחה".

- מה הרגע הכי מרגש בחייך, הכי גדול?

הולדת הנכדה הגדולה אוריה, שהפכה אותי לסבא. אני זוכר שישבתי עם לימור על כוס קפה שבוע לפני לידתה, עם סיגריה ביד כדרכי אז, ושיעול מחניק ונוראי תקף אותי. ולימור אמרה לי: "אם לא תפסיק לעשן, לא תזכה להחזיק את הנכדה שלך על הידיים", זה גרם לי להפסיק לעשן כבר 22 שנה. ואח"כ, כמובן, התרגשות עם שאר הנכדים שגורמים לי אושר רב.

- מה אותם מאחל לעצמך ולגבים?

לעצמי, אני מאחל רק בריאות, אושר שתלוי בבריאות.

לגבים, שתמשיך להיות קיבוץ שיתופי בלי הריבים הקטנים, שנמצאים מתחת לשטח.

בתור גמלאי יוצא לי לשמוע מחברים בקיבוצים המופרטים את חוסר הנחת מהמשק המופרט.

עוד אני מאחל, שגבים תפרח ותשגשג ושיחזרו אלינו עוד בנים.

תודה למלחי שנענה ושיתף אותנו בסיפורו ומחשבותיו.

סימונה סער

"טו בשבט הגיע, חג לאילנות"

ילדי שנת בר המצווה , מזמינים אתכם
לחגוג את ט"ו בשבט ביום שבת ה - 7.2.15
בשעה 10:00 במחנה שבואדי .

בתוכנית:

- טקס ט"ו בשבט בהנחיית ילדי המצווה. ♣
- פינות יצירה ומשחק לכל המשפחה. ♣
- נטיעות. ♣
- קפה ועוגה. ♣

מצפים לראותכם קבוצת אשל -

יובל רוזן, נעם שוורצמן, רון מאיר, אופיר אלבז,
לידור לוי, יותם יזרעאלי, קרן אלבז ומיה להב.

חג שמח ופורח לכולנו!

"שבת בעשר"

31.1.2015

נפגשים במועדון למפגש מיזחד - שירי נתן יונתן.

באומר, בנגינה ובשירה

מוזמנים חברים שאוהבים את נתן יונתן,, כאלו שאוהבים לשיר, בליווי של היחיד והמיוחד, יוני שחם.

כרגיל,

- יהיה חברותי

- יהיה טעים

- יהיה מעניין ומרגש.

הצוות המכיין: דרורה, אסתר, אסתי בק

גישה נשית

כוכן מוזמנות להכיר
יחד את ה"פנים של גבים"
ביום שבת

ה- 31.1.15

בשעה : 20:00

במועדון

כיבוד: מרק חם , קפה ועוגה